

Honnyi Levelek, Tudósítások, és Egyebek.

Nro 28.

A Magyar Kurir 28-dik darabjához.

Magyar Ország.

Pestről, Mártzius 30-dikán: —

„Itt ezen hónap' elején néhány lágy napok valának, de tavaszkezedetere megváltozván az idő, keddtől fogva naponként havaz, és fagy. Ma reggel majd 4 újni hó lepte-el a házfödeleket.

(*Ausziába is ilyen hideg, szeles, és havas napokkal köszöntött-bé a tavasz; a hegyeket és mezőket a hó fedte-el mindenfelé. Posonyból azt írják, hogy ott Januáriusi idő jár néhány napoktól fogva, tsak a' hujja, hogy zaj nem foly a' Dunán).*

„Ezen hónap' 23-ikán a' *Pesti* Univerzitás' nagy palotájában számos gyülekezet előtt ment végbe Tudós *Bach Antal* Urnak az Orvosi Tudomány Doctorságáért nyilvánvaló disputálása, mellyre az Allítmányai elejébe egy tudós Értekezést készítet, és nyomtatottat: *Az Orvosnak méltóságáról.*

„Örömmel láttuk tavaly az oskolai esztendő végén, hogy Méltós. Gróf *Károlyi István* az Univerzitás palotájában, a' Filozofiai tudományait végezvén, jeles értelmességgel védelmezte főbb állítmányait; most Mártz. 17-dikén Mélt. Gróf *Károlyi Lajos*, első esztendőbeli Filozofus, a' *Pesti* Univerzitás' Tanítói 's több Uraságok' fényes gyülekezete előtt a' házi palotában tett próbát a' felesztendei tanulmányokból. Igyteljesítették boldogult Attyoknak Méltóságos Gróf *Károlyi Józsefnek* bölts rendelése, a' ki testamentomában meghagyta, hogy gyermekei azon hazában neveltessenek, mellynek javaival élnek, és jövedőben előkelő tagjai lesznek.

„Aradon Febr. 23-dikán a' két nembeli ifjú Nemesség theátroni mulatságot adott, mellynek jövedelmét az ottvaló Szegények-

nek felsegittésekre szánta. Ezen szent és nemes célra szerentsésen eljutott, 's 2000 forint adománnyal enyhítheti a' nyomorútlak szükségéit.

„A' Magyar Országí Hádí Kormányzészék kihirdette, hogy *Zombor* szabad Királyi városának *Demetrovics*, és *Esztergom* két Tanátsosi és *Mihailovics*, 's *Györgye Polgárok* a' *Lichtenstein* Huszár *Regementhez* állított Veliteseiknek lovaikat ugyan az *Aerarium*-nak ajándékozták.

„Ó Császári Királyi Felsege méltóztatott megengedni, hogy az Ó Kalendáriommal élő Görög Vallású Alattvalóinak nagyobb javára az ő iskolai, 's egyéb Fundatiokbeli vagyomjok a' Fels. Kir. Magyar Helytartó Tanátsnak felvigyázása alatt a' Görög, Rác, és Oláh Felekezetekből össze állítandó Deputatio által igazgattassék, mellynek Prezesévé *Nestorovics* Királyi Tanátsos Ur, 'a Görög Vallású iskolák' Inspectorá neveztetett, 's hivataljába Budán December' 8-dikán, 1845. a' templomjokban beiktattott.

Tekintetes Nemes Baranya Vármegyéből Csepelből: —

„Ezen folyó 1816-dik esztendő Mártziusának 7-dik napja, örökre gyászos nap leszen mi reánk nézve, és a' vigyázatlanságnak egy rettentő példája. Egy Asszony t.i. párolván a' fonalát bátran tűzelt rongyos keménje alatt, és tsak akkor vette észre mikor már égett feje felett a' Háza, melly gyúlladás 34 Gazdának minden vagyonját Templomunkal egygyütt (*Reformátusok a' Helység lakosai*) egy óra alatt hamuvá tette, és a' körül belől legtsinosabb Helységet, a' házaknak még a' falai is

földig égvén, omladékokká változtatta. — Megértvén ezt Méltóságos *Baró Prandau József* Ő Nagysága, azonnal, a' kenyerek-től megfosztatott boldogtalanoknak, örök háladatosságot érdemlő könyörületeségből 60 Posonyi mérő kétszeres buzát ajándékozni méltóztatott. Követésre méltó felséges példa!!! Nem a' maga, hanem a' más Földes Uraság' Jobbágyinak, illy búza szűkibe ennyit ajándékozni!! Áldásban maradjon örökkön örökké Nagy Neve. “

Elgyes dolgok.

Ziak, Kluk, és Schwalovitz nevű Cseh országi jószágok még tavaly kijázdóváu, 's nemely nyertesek a' kiszabott 6 hónapok alatt, u. m. a' múlt Jan. 16-ikáig, 9485 forintokból álló nyereségeiket el nem vitetvén, ez a' summa már, az előre meghatározatva volt plánum szerént, a' Cseh nemzetbeli invalidus katonák' segedelmére fordítottatott.

A' Missiók (Missionáriusok) Romában lévő Congregatiójoknak egy tudósítása szerint, mostanában 49,000 keresztények szüldnek Algiriában és Gunirban, rabszolgaság' terhe alatt.

Jamaika szigetén tavaly egy Szeretseny aszszony halálozott-meg 140 esztendő kórában. Ez egyszer se' volt egész életében beteg, 's hagyott 55 gyermekeket és unokát, ezeken kívül 25 unokagyermeket (Urenkeln) életben maga utánn.

Egy fősvény azzal fenyegette a' magá inasát, hogy fogságban viteti. „Nem bánom, “ úgymond az inas; csak ne tétessen valamelyikbe a' maga pénzes zsákjakközül, mert onnét bizonyosan soha ki nem jönnek. “

Minekutánna a' Frantziák a' Jenai út-közet utánn, Berlin városat elfoglalták volna, eljött egy valaki, meg nem hívatatván, az oda való Frantzia Kommendáns-hoz, 's arra ajánlotta magát, hogy néki el-rejtett, épületnek való királyi fát fogna el-árúlni. De a' derék kommendáns kedvetlenséggel ezeketfelelte: „Hagyjameg kend

azt a' fát a' maga Királyának, hogy abból valahá akasztófákat építtethessen, a' kend-hez hasonló, alávaló árúlok számára. “

Gyakorta kellett, így szoll egy Prusz-sziai gyalog katona, *Frantzia* országban nagy inséget szenvednünk, minthogy a' falukat és városokat többnyire mindenütt üresen, 's minden eleség nélkül találtuk. Találtunk ollykor ollykor elrejtett magai-numokra is, 's azokat mindenkor hi üritettük. Egykor, úgy tettük La'on tájja, nagy nehezen vallani kevés kenyérré ugyan szert tettünk, de italunk éppennem volt semmi. Különös történetből egy az embereink között azon gondolatra jutott, hogy egy szélmalom alatt, a' hol a' föld porbanyónak láttott, ásásnak eredjen. Kéves ásás utánn, sok egymás mellett álló, Champániai borral tele butelliákra talált. A' butelliáknak száma 12,000-re ment, mellyek közül a' jó szívü tulajdonosoknak egyetlenegy sem maradt-meg. Minnyájunk neki esvén, kiki annyit el-yitt a' mennyit kaphatott. Már most a' kóstolgatásra jutott a' dolog, 's minthogy a' butelliák erősen bé voltak szurkolva, 's a' dugót sróf nélkül (korkziehez) nem tudtuk kibúzni, csak hamar azután igen derekasan megtanúltuk a' butellia nyakát letördelni. Sokan közülünk hatot is kaptak vala, 's ehez képpest minnyájan kezdettünk vigadozni, nem csak, hanem egy sem volt közőttünk, a' ki meg ne részegedett volna. Mi előljáró tsapatot tettünk, 's az armáda más nap utánnunk marsírozott, 's csakugyan semmi útmutatóra sem vála szükség, minthogy az imitt amott heverő butelliák eléggé megmutatták néki, hogy merre fordúltunk. A' midőn azután vissza vonúlunkéntelenítettünk (Mártziusban 1814 ben), 's ezen vidékekre jöttünk, a' parasz-tok, azon veszteségért nagyon mérgeledvén, azon öszszeszedett butellákat, áltmentünkben a' padlásokrol hátunkra hajgálták.